

لایه نیکى ئەزموونى شیعری ئاوات (کامیلی ئیمامی)

جبار احمد حسین

بەشی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

ئیمه‌یل : jabbar.hussein@su.edu.krd

پوخته:

ئەزموونی شیعری ناوه‌رۆک و رووخساری شیعری ده‌گریته‌وه ، واته ئەزموون وهک که ره‌سته و بابته‌تی شیعری جیاوازه له ئەزموونی ته‌کنیکی شیعری . به‌م شیوه‌یه ئەزموونی شیعری هه‌موو ره‌گه‌زه پیکه‌ینه‌ره‌کانی ده‌قیکی شیعری ده‌گریته‌وه . که‌واته ده‌ستنیشانکردنی ره‌گه‌ز و بنه‌ما پیکه‌ینه‌ره‌کانی شیعره‌کانی شاعیریکی ، ده‌ستنیشانکردنی روانگه و هه‌لچوون و خه‌یال و شیوازی ده‌ربیرینی ئەوه ، به‌مه‌ش ئەزموونی شیعری ئەو شاعیره ده‌خه‌ریته روو.

ده‌قی ئەده‌بی بریتیه له بیر و سۆزیکى تایبه‌تی نووسه‌ر ، که له جیهانی خه‌یالدا به‌رجه‌سته‌یان ده‌کات ، به‌زمانیکی تایبه‌تی و به‌شیوازیکی هونه‌ری ، ئەم حاله‌ته تاکه‌که‌سییه تایبه‌تییه ده‌گه‌یه‌نیه‌ته وه‌رگر ؛ که‌واته هه‌ر ده‌قیکی ئەده‌بی له چوار ره‌گه‌زی سه‌ره‌کی پیکه‌یت : (بیر و سۆز و خه‌یال) ، پیکه‌اته‌ی ناوه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ن ، هه‌ر سه‌ی ره‌گه‌زه‌که له ره‌گه‌زی چواره‌مدا (شیوازی) به‌ده‌رده‌که‌ون ، که ئەمیش پیکه‌اته‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که‌یه . ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی ده‌ق (یان هه‌ر چوار ره‌گه‌زه‌که) ئاویتیه‌ی یه‌کتري ده‌بن و ته‌نیا بۆ مه‌به‌ستی لیکۆلینه‌وه له‌یه‌کتري جیا‌ده‌کرینه‌وه. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر پیکه‌اته‌ی ناوه‌وه‌ی شیعره‌کانی ئاوات .

کلێه وشه‌کان: ئاوات ، کامیلی ئیمامی ، ئەزموونی شیعری، بیر ، سۆز ، خه‌یال .

پیشهکی:

ناونیشانی لیکۆلینهوهکه (لایهنیکی ئەزموونی شیعری ئاوات-کامیلی ئیمامی): شاعر وهک هر جوریکی تری دهقی ئەدهبی، له دوو دیو پیکهاتوه: (روخسار و ناوهڕۆک)، که ههر دووکیان له ناو دهقیکا ئاوتیه یهکتري دهبن. (بیر و سۆز و خهیاڵ) ناوهوهی دهقهکه پیکههینن، ئامانجی ئەم لیکۆلینهوهیهش دهستنیشانکردنی بنیاتی ناوهوهی شیعری (ئاوات) ه، که له هه مان کاتدا دهستنیشانکردنی لایهنیکی ئەزموونی شیعری شاعیره.

هۆی ههلبژاردنی: هۆی ههلبژاردنی ئەم ناونیشانه، گرنگیدانه به شیعری (ئاوات) و پيشاندانی لایهنیکی ئەزموونی شیعریهتی، که وهک پيوست لیکۆلینهوهی لهسه نهکراوه.

میتۆدی لیکۆلینهوهکه: له لیکۆلینهوهکهدا پهیرهوی دوو میتۆدیک کراوه؛ له باسکردنی چهکی ئەزموونی شیعری و رهگهز و دیارده شیعریهکاندا پهیرهوی میتۆدی وهسفی کراوه، له شیکردنهوهی نمونه شیعریهکانیشدا میتۆدی شیکاری گیراوهته بهر.

پیکهاتهی لیکۆلینهوهکه: لیکۆلینهوهکه له دهروازهیهک و چوار تهوهر پیکدیت، له دهروازهکهدا له رووی تیۆریهوه باس له چهکی ئەزموونی شیعری کراوه، تهوهرهکانیش بهم شیوهیه دابهشکراون: تهوهری یهکه (بیر): تیايدا باس له روانگه و لیکدانهوه و شیکردنهوهی شاعیر بۆ ژيان و بوون و دیاردهکانی سروشت کراوه. تهوهری دووه (سۆز): لێردها بابهتی سۆزداری و جوانیناسی شاعیر خراوهته روو. له تهوهری سێیهمیشدا کیشهی نیوان سۆز و عهقل له شیعری (ئاوات) دا باسکراوه. تهوهری چوارهم: (خهیاڵ): ئاوات وهک شاعیریکی به ئەزموون، وینهی شیعری داهینهراهی زۆره، لهم تهوهره ههلبژاردیهکه له وینه شیعریانه دهستنیشانکراون. ئەو ئەنجامانهیش له لیکۆلینهوهکهدا به دهستهاتوون، له چهند خالیکدا کورتمان کردوونهتهوه.

-دهروازه: چهکی ئەزموونی شیعری: (ئەزموون = التجربة = experience)

یهکیک له و پیناسانهی بۆ شاعر کراوه ئەوهیه، که (گوزارشته له دارشتهوهیهکی هونهری بۆ ئەزموونیکي مروقاییهتی) (عفیفی، ۱۹۷۸، ۵۹)، واته رووخسار و ناوهڕۆک تهواوکهری یهکتري و پیکهوه دهقی شیعری پیکههینن. ئەم پیکهاته تابهتییهی شاعر وایکردوه، که چهکی ئەزموونی شیعری بۆ دوو مهبهستی جیاواز بهکاربهێنریت: یهکه میان ئەزموونی ژیانه که دهبیته کهرسته و بابهتی شاعر، دووه میان ئەزموونی تهکنیکی شیعریه. شاعیری سهرکهوتوویش ئەوهیه له ههر دوو رووهکهوه ئەزموونیکي دهوله مهندی ههبیته.

له باره‌ی سه‌رچاوه‌کانی ئەزموونی ژيانه‌وه بۆچوونی جياواز هه‌يه ، كه ده‌به‌ستريته‌وه به‌ بابته‌ی راستگۆیی ئەزموون ؛ مه‌به‌ست له سه‌رچاوه‌كان ئه‌وه‌يه ، ئايا شاعير راسته‌وخۆ له‌ناو ئه‌و ئەزموونه‌دا ژياوه ، يان ئەزموونی كه‌سانی تره و ئەم تيبيني كردوه و له‌ناو ده‌قه‌كه‌يدا گوزارشتي لیکردوه ؟

هه‌نديک نووسه‌ر و ره‌خنه‌گر ته‌نيا به‌شداريکردنی راسته‌وخۆ به‌ ئەزموونی شيعری داده‌نێن، له‌وانه (راينه‌ر ماریا ريلکه) شاعيري نه‌مسايی له‌باره‌ی نووسینی شيعره‌وه ده‌لێت : (تاوه‌کو يه‌ک تاکه دێره شيعر بنووسیت ، پيوسته سه‌فه‌رت کردبیت و چه‌ندین شار و كه‌سايه‌تی و شنت دييبت.) (السنی ، ۲۰۰۹) . هه‌روه‌ها چيرۆکنووسی رووسی (چيخوف) ده‌لێت : (ئه‌گه‌ر ويستت بنووسیت ، پيوسته بچيته ناو شه‌قامه‌وه .) (السنی ، ۲۰۰۹) . له‌ فه‌ره‌ه‌نگی زاراوه‌ی ئەده‌ببشدا به‌م شيوه‌يه پيناسه‌ی چه‌مکی ئەزموون کراوه : ((ئهو زانين و به‌هره و شاره‌زاييه‌يه ، كه مروّف له ريگای به‌شداري کردنی يان سه‌رنجی راسته‌وخۆی له رووداوه‌کانی ژيان وه‌ريانده‌گریت.)) (وهبة ، و المهندس ، ۱۹۸۴ : ۸۸) . مه‌رج نييه شاعير راسته‌وخۆ له ژيانه‌وه ئەزموون وه‌ربگریت، له‌وانه‌يه به‌شيوه‌ی ناراسته‌وخۆ له كه‌سانی تره‌وه ، يان له ريگای خویندنه‌وه‌ی کتیب و سه‌رچاوه مه‌عريفيه‌كانه‌وه ئەزموون وه‌ربگریت ، (پيوست ناکات شاعير له‌ناو ئەزمونیکدا ژيايبت ، تاوه‌کو بتوانیت وه‌سفی بکات ، ئه‌وه‌نده به‌سه كه تيبيني کردبیت) (هلال ، ۱۹۹۷ : ۳۶۴) ، واته مه‌رج نييه شاعير يان نووسه‌ر هه‌ر ئەزمونیکي ناو به‌ره‌مه‌کانی به واقیعی تيايدا ژيايبت ، به‌لكو ده‌شیت هی كه‌سانی تر بیت و خوی له‌جی ئه‌وان دانايبت ، يان به‌ره‌می بير و خه‌يالی خوی بیت ؛ هه‌ر بۆ نموونه زۆربه‌ی شاعیرانی کلاسیکی كورد دیوانه‌کانیان پره له بابته‌ی عه‌شق و دلداري ، هه‌نديکجار ناویکی خوازاویشیان بۆ مه‌عشوقه‌كه‌يان داناوه ، كه له بنه‌ره‌ته‌وه مه‌عشوقه‌كه‌يش بوونی نه‌بووه و به‌ره‌می خه‌يالی خویان بووه.

كه‌واته سه‌رچاوه‌ی ئەزموون دوو جوړه ، يان ئەزموونی تايبه‌تی شاعير خويه‌تی (يان له‌وانه‌يه به‌ره‌می بير و خه‌يالی خوی بیت) ، يان ئەزموونی كه‌سانی تره و بووه‌ته هۆی هه‌لچوونی شاعير و گوزارشت له ناخ و سۆزی كه‌سانی تر ده‌کات . له هه‌ردوو جوړه‌كه‌دا شاعير کردويه‌تیه بابته‌یک ، كه جيگای گرنگی پيدانی خه‌لكی بیت ، هه‌ر كه‌سێك ئه‌و شيعره ده‌خوينتته‌وه ، ده‌شیت خودی خوی تيدا ببينیت ، واته ئەزموون له تاکه‌كه‌سييه‌وه ده‌بیته ئەزمونیکي مروّقايه‌تی به‌گشتی . ئه‌و ئەزمونانه‌يش كه ئەزموونی راسته‌قینه‌ی خودی شاعير خويشی بیت ، نابیت سييه‌ری شاعيري تيايدا ده‌ربكه‌ويت ، واته ئەزموون چ خودی بیت و چ بابته‌ی بیت ، ده‌بیت وه‌ك يه‌ك ده‌ربكه‌ون و پيوستيش به‌وه ناکات ئەزموونی شيعری بۆ خودی و بابته‌ی پۆلين بکريت . شاعير و ره‌خنه‌گری ئینگلیزی (ئیلیوت) پيوایه ، كه نابیت نووسه‌ر راسته‌وخۆ خودی خوی له‌ناو به‌ره‌مه‌كه‌يدا به‌رجه‌سته بکات ، چونکه له‌م حاله‌ته‌دا کاره‌كه ده‌بیته کاریکی خودی نه‌وه‌ك بابته‌ی ، كه له راستیدا به‌ره‌می ئەده‌بی ده‌بیت سيفه‌تی بابته‌ی وه‌ربگریت ، (پيوسته كه‌سايه‌تیه‌کی تر ، كه ئیلیوت ناوی لیده‌نیت (هاوتای بابته‌ی) به‌پیی پيوستی هه‌لوسته‌كان هه‌لسوکه‌وت بکات ، تاوه‌کو نه‌بیته سييه‌ری نووسه‌ر. به‌م شيوه‌يه کاره‌كه‌ی ده‌بیته بابته‌ی و گشتگیر . واته راستگۆیی به‌لای ئیلیوت ئه‌وه‌يه نووسه‌ر خودی خوی له به‌ره‌مه‌كه‌يدا دامالیت .) (مندور ، ۲۰۰۶ : ۸۵) . مه‌به‌ستيش له راستگۆیی ئەزموون ئه‌وه‌يه (شاعير به راستی (هیچ نه‌بیت له جيهانی خه‌يالدا)

به هه‌لۆیستیکدا تیپه‌پییته ، که ده‌روون و وێژدان و سۆزی وروژاندییته ، ئەمه‌ش وا ده‌کات به‌ره‌مه هونه‌رییه‌که‌ی زایه‌له‌ی ده‌روون و وینه‌ی هزری بیته . (المجالی ، ١٤٢٤ : ٩٢٦) لێره‌دا راستگۆیی وێژدان و راستگۆیی هونه‌ری کرانه‌ته‌بانه‌مای ئەزمونی شیعری ، واته به‌یه‌کتره‌وه به‌ستراونه‌ته‌وه و پیکه‌وه ئەزمونی شیعری دروست ده‌کن. که‌واته راستگۆیی شاعیر ئەوه نییه ، ئەو بیر و سۆزه‌ی له‌ناو به‌ره‌مه‌که‌یدا به‌رجه‌سته‌ی کردوه ، به‌ راستی به‌سه‌ر خۆیدا هاتییته ، به‌لکو گرنگ ئەوه‌یه له‌گه‌ڵ بیر و سۆزی خۆیدا راستگۆ بیته له‌و کاته‌ی گوزارشتی لێده‌کات ، واته (چه‌مکی راستگۆیی له‌ ئەزمونی شیعریدا ، ئەوه‌یه هاوتای وێژدانی شاعیر بیته) (المجالی ، ١٤٢٤ : ٩٣٨) ، له‌پال ئەوه‌شدا له‌ ده‌ربڕینه هونه‌رییه‌که‌یدا راستگۆ بیته .

له‌سه‌ر ئەم بانه‌مایه ، نابیته به‌ شیعری بوتریته درۆ و به‌ شاعیریش بوتریته درۆزن ، چونکه ئەوه‌ی له‌ شیعردا هه‌یه راستگۆیی هونه‌رییه ، پێوه‌ریش هه‌ست و سۆز و وێژدانی راستگۆی ئەو شاعیره و راستگۆییه‌تی له‌ ده‌ربڕینی ئەو هه‌ست و سۆزه‌دا .

بینگومان ئەو جوهره ئەزمونه‌ی، که شاعیر به‌ راستی تیایدا ژیا بیته ، وه‌ک ئیش و ئازاری له‌ده‌ستدانی خۆشه‌ویستیک ، چ بیر و هه‌ست و سۆزه‌که‌ی و چ له‌ ده‌ربڕینه هونه‌رییه‌که‌یشیدا راستگۆتر ده‌بیته ، ئەمه بو‌چوونی (ئه‌رستۆ) یشه ، که ده‌لیته : (به‌تواناترین که‌سیک که گوزارشت له‌ ئازاریک ده‌کات ، ئەوه‌یه که ئازاره‌که له‌ناو خۆیدا یه ، به‌ تواناترین که‌سیکیش گوزارشت له‌ تووره‌بوون ده‌کات ، ئەوه‌یه که بتوانیته دلی پر بکات له‌ تووره‌یی .) (ارسطوطالیس ، ١٩٥٣ : ٤٨-٤٩) . به‌لام چه‌مکی راستگۆیی له‌لای ئەرستۆ ئەوه نییه ، که ئەو ئەزمونه وه‌کو خۆی له‌ناو ده‌قه‌که‌دا تو‌ماربکریته ، ئەگه‌ر به‌و شیوه‌یه بیته ، ئەوا ده‌بیته ده‌قیکی میژوویی ، ئەمه‌ش ئەو جیاوازییه‌یه له‌نیوان شاعیره و میژوونووسدا کردوویه‌تی .

گرنگی و به‌های ئەزمون :

ئەو ئەزمونه‌ی ده‌بیته بابه‌تیکی شیعری ، گرنگی و به‌های خۆی له‌ناو ده‌قدا وه‌رده‌گریته ، نه‌وه‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌ق ، هه‌روه‌ک (لاسلی ئابریکرومبی) ی ره‌خنه‌گر ، ده‌لیته : (هه‌موو ئەو شتانه‌ی هه‌ستیان پێده‌کریته ، هه‌موو ئەوانه‌یش که به‌ر سۆز ده‌که‌ون و هه‌ر شتیکی تر که نووسه‌ر بوروژنیته ، هه‌موویان ده‌بنه که‌ره‌سته‌ی هونه‌ر و ئەده‌ب) (عفیفی ، ١٩٧٨ : ٥٩) . واته بابه‌تیکی یان رووداوێک یان هه‌لۆیستیک له‌ خودی خۆیدا به‌هایه‌کی زیاتری له‌ بابه‌ت و رووداو و هه‌لۆیسته‌کانی تر نییه ، به‌لکو هه‌موویان ده‌شیت ببنه که‌ره‌سته و ئەزمونیکی ئەده‌بی .

توخمه‌کانی ئەزموونی شیعری :

ئەزموونی شیعری پرۆسەى ئەندیشه و هه‌لچوون و ئەزموونی دەروونییە لە نووسینی شیعردا ؛ که به‌م شیوه‌یه دروست ده‌بیت : هه‌لچوون و کاریگه‌ریی ده‌ره‌کی ، پاشان ئەم سه‌رچاوه‌یه تیکه‌لی ئەزموونی ژیان و بیر و سۆز و خه‌یال ده‌بیت ، (توخمه‌کانی ئەزموونیکى شیعری ته‌واو ، هه‌ریه‌که‌یان به‌پێژیه‌یه‌کی ورد تیکه‌له‌یه‌کی ورد له خه‌یال و سۆز و بیر پێکه‌هه‌ینن) (اللبدی ، ۲۰۰۳ : ۱۸) ، ئەگه‌ر ئەزموونی شیعری ده‌ربهرینی خودی شاعیر بیت به‌رامبه‌ر هه‌ر بابته‌یک که بیورژینیت ، ئەوا ره‌گه‌زه‌کانی (توخمه‌کانی) ئەزموونی شیعری هه‌موو ئەو ره‌گه‌زانه ده‌گرێته‌وه ، که ده‌قیکی شیعری پێک ده‌هه‌ینن و له ده‌قیکی تری جیا ده‌که‌نه‌وه ، یان به‌گشتی شیوازی نووسه‌ریک جیا ده‌که‌نه‌وه . که‌واته ده‌ستنیشانکردنی ره‌گه‌ز و بنه‌ما پێکه‌ینه‌ره‌کانی شیعره‌کانی شاعیریک ، ده‌ستنیشانکردنی روانگه و هه‌لچوون و خه‌یال و شیوازی ده‌ربهرینی ئەوه ، به‌مه‌ش ئەزموونی شیعری ئەو شاعیره ده‌ستنیشان ده‌کریت .

ئەزموونی شیعری پێکه‌وه‌ژیا نه‌له‌گه‌ل هه‌ستیکی تایبه‌تیدا ، که شاعیر له‌ناو کاریکی هونه‌رییدا به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات ، واته ئەگه‌ر نه‌یتوانی له رووی هونه‌رییه‌وه سه‌رکه‌وتوو بیت ، ئەوا ئەزموونه‌که‌ی سه‌رکه‌وتوو نابیت ، (هه‌موو شیعریکی شاعیریک به‌ ئەزموونیکى شیعری ته‌واو دانانریت ، مه‌رجه سوودی له که‌رسته‌ی زۆر وه‌رگرتبیت) (شبرو ، ۲۰۰۷ : ۱۵) ، ئەگه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه ته‌ماشای دیوانی شاعیریک بکه‌ین ، مه‌رج نییه هه‌موو شیعره‌کانی ناو دیوانه‌که‌ی تایبه‌تییه‌تی خۆیان هه‌بیت ، له‌وانه‌یه ته‌نیا چه‌ند شیعریکی وه‌ک کاری هونه‌ری و ئەزموونی تایبه‌تی ئەو شاعیره له‌سه‌ریان هه‌لوه‌سته بکه‌ین ، واته باسکردنی ئەزموونی شیعری شاعیریک مانای ئەوه نییه ، که له هه‌موو شیعره‌کانی ئەو شاعیره و له هه‌موو رووه‌کانیه‌وه لیبیکۆلریته‌وه .

ته‌وه‌ری په‌که‌م : واتا (بیر)

روانگه و لیکدانه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی نووسه‌ره بو ژیان و بوون و دیارده‌کانی سروشت ، که‌واته بیر یان واتای ناو ده‌قیکی ئەده‌بی ، روانگه و بیر و قوولبوونه‌وه‌ی داهینه‌ره‌که‌ی پیشان ده‌دات . له‌به‌ر روشنایی ئەم پیناسه‌یه‌دا هه‌لده‌ده‌ین دیارترین روانینه شیعرییه‌کانی ناو دیوانی شیعری ئاوات ده‌ستنیشان بکه‌ین ، که روانگه و بیرى ئەو پیشان ده‌ده‌ن :

۱- فه‌لسه‌فه‌ی ژیان : مه‌به‌ستمان له واتا زاراوه‌یییه‌که‌ی فه‌لسه‌فه نییه ، به‌لکو مه‌به‌ستمان له روانگه‌ی تایبه‌تی شاعیره بو ژیان و بوون و کیشه‌کان . بو نمونه له شیعری (پایز) دا ، له دیارده‌یه‌کی سروشتی ورد ده‌بیته‌وه و په‌ندیکی ژیا نی لیه‌وه‌گریت ، ئەمه‌ش له چوارچێوه‌ی بیروباوه‌ری ئاینی خۆیه‌وه ، که سروشت و دیارده‌کانی سروشت دروستکراوی خودان و له هه‌ر یه‌که‌یاندا په‌ندیک به‌ مرۆف ده‌دات ، به‌لام ته‌نیا مرۆفی عاقل ده‌توانیت په‌ندیان لیه‌وه‌رگریت :

هیندی که شاعیرن به به‌ه‌ارن عه‌لاقه‌مه‌ند

من عاشقی خه‌زانم و مه‌فتوونی تی خزان (ئاوات ، ۲۰۱۳ : ۱۵۰)

ئاوات جیاواز له هه‌ندی شاعیری تر ، وهرزی پایز سه‌رنجی راده‌کیشیت و ئەم په‌نده‌ی تیدا ده‌خوینیته‌وه ، که خودا بۆ مرۆفی عاقلی دروستکردووه : له پایزدا دارودره‌خت روت ده‌بنه‌وه و گه‌لاکانیان ده‌وه‌ریت ، پایز ره‌مزی پیرییه و گه‌لاکانیش ته‌مه‌نی لاویتی مرۆفن ، گه‌لا هه‌تا به‌ داره‌وه بیت چه‌سپاوه و با نایبات ، به‌لام کاتیک هه‌له‌ده‌وه‌ریت با په‌رشوبلاوی ده‌کات ، ته‌مه‌نیش به‌هه‌مان شیوه‌یه ، ده‌بیت به‌های لاویتی بزانی پێش ئه‌وه‌ی پیر ببین.

٢- بیری ته‌سه‌وف : (ابن العربی) به‌م شیوه‌یه پیناسه‌ی ته‌سه‌وف ده‌کات : (پابه‌ندبوونه به‌ رواله‌ت و ناوه‌وه‌ی یاساکانی شه‌ریعه‌ت) (ابن العربی ، ١٩٩٥ : ٢٨) . له بیری ته‌سه‌وفیدا ژیا‌نی مادیی ئەم دنیا‌یه، سه‌رچاوه‌ی گونا‌هه‌کانی مرۆفه ، ده‌روونیش خالی لاوازی مرۆفه ، که به‌هۆیه‌وه ده‌که‌و‌یته ناو هه‌له‌وه . ئەم باب‌ه‌ته یه‌کیکه له‌و باب‌ه‌تانه‌ی به‌ فراوانی له ناو دیوانی (ئاوات) دا ده‌بینریت ، بۆنموونه له شیعری (دونیایی گلاو) دا ، هه‌ر له ناو‌نیشانه‌که‌یدا دیاره ، ئەم روانینه‌ی بۆ ژیان خستۆته‌روو ، که به‌هۆی (نه‌فس) هه‌ تووشی گونا‌ه بووه و له‌به‌رامبه‌ر خوای خۆیدا شه‌رمه‌زاره: (رووره‌شی ده‌رگای خوداوه‌ندم له‌به‌ر نه‌فسی خه‌بیس) (ئاوات ، ١٣٨٧ : ١٢١)، ئەو ده‌روونه‌ی له‌ناو قورئاندا به‌ (أماره‌ بالسوء) وه‌سفکراوه ، واته (ده‌روون فه‌رمانده‌ره به‌ خراپه) ، ئاوات هه‌م به‌ واتا‌که‌ی خۆی و هه‌م بۆ دروستکردنی ره‌گه‌زدۆزی ده‌روونی به‌ (مار) چوواندووه ، که له‌ژێر ده‌سته‌لاتیدا نییه و پێی ناگیریت : (نه‌فسه‌که‌ی ئەمماره‌که‌م وه‌ک ماره‌ چۆن بۆم ده‌سه‌روه‌ی) (ئاوات ، ١٣٨٧ : ١٢١). دوورکه‌وته‌وه له‌ خۆشی ژیا‌نی مادی و کپکردنی ئاره‌زوو و شه‌هوه‌ته‌کان ، مرۆف له‌ هه‌له و گونا‌ه دوور ده‌خاته‌وه و له‌ خودای نزیک ده‌کاته‌وه ؛ له روانگه‌ی عیرفانییه‌وه : (من نه‌فس) به‌شیکه له‌ ده‌روونمان، که داوامان لیده‌کات کاری خراپه‌ بکه‌ین . بۆ به‌ده‌سته‌ینانی به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه ، پێویسته به‌ درێژایی ژیان چالا‌کانه رووبه‌رووی (من) ببینه‌وه . لوتکه‌ی به‌خته‌وه‌ری له ته‌سه‌وفدا له‌ناو‌بردنی خودی تاکه‌که‌سییه ، تاوه‌کو له‌گه‌ل بوونی (خودا) دا یه‌ک‌بگریته‌وه . (ویکیبیدیا ، ٢٠٢٠) . (ئاوات) یش له‌ په‌شیمانی ژیا‌نی پێشووی ئەم بریاره‌ ده‌دات:

من قه‌رارم وایه ئه‌وجار ته‌رکی خۆشی که‌م به‌ دل

خواردنم نانیکي ره‌ق بی ، به‌رگ و پۆشاکم ته‌لیس (ئاوات ، ١٣٨٧ : ١٢١)

هه‌تا ته‌مه‌نیش درێژتر بیت ، زیاتر تووشی گونا‌ه ده‌بیت ، له‌به‌رئه‌وه له‌ ژیان بیزاره و هیوای مردن ده‌خوازیت :

عومری به‌ده‌ختیش ئه‌وه‌ند تولانییه نابریته‌وه

هیند درێژ و ناله‌بار و خوار و خێچه وه‌ک گوریس

ده‌ک به‌لای لیدا ژیا‌نی وا به‌ نه‌نگ و عاره‌وه

نه‌سه‌روه‌ی عومری ئه‌وه‌ند تال و ژیا‌نی وا خه‌سیس (ئاوات ، ١٣٨٧ : ١٢٢)

باسکردنی ژیا‌نی بیه‌ووده و بی مانا و بی سوود و هیواخواستن به‌ مردن ، هه‌مان ئەو روانینه‌یه له‌ فه‌لسه‌فه‌ی (بیه‌ووده‌یی) ی رۆژئاوا دا هه‌یه ، به‌لام ئەو مردنه‌ی ده‌بیته سه‌ره‌تایه‌ک بۆ ژیا‌نیکي ئەبه‌دی ، ئەمه‌یان

روانینیکی ئاینی و تهسهوفییه (هه موو چیژیکی ئاره زووه کانی دنیا به (نه فس) هوه به ستراره ته وه و به مردن به تال ده بیته وه . به لام چیژی زانینی خودایی به (دل) هوه به ستراره ته وه و به مردن به تال نابیته وه ، چونکه دل به مردن له ناوناچیته ، به لکو چیژی زیاتر ده بیته و روونایی گه وره تر ده بیته ، له به ره وهی له تاریکییه وه بو روونایی ده رده چیته .) (الغزالی : ۱۰)، ئاوات بهم جوهره گوزارشتی له م باوه ره ته سه و فییه کردوه:

روژ و شهوی عومری من ، پاکی به عه بهس روئی
روژ خواردنه فکری من ، شهو ههر به خه یالی خه و
ههسته برۆ بهر ده رکی خاسانی خودا (کامیل)

بمره که له پاش فهوتت ههر عیشقه هدا پرته و (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۲۲)

۳- گلهیی کردن له خودا : له شیعریکدا به راودی نیوان ژیانی خوشی پیشووی و ژیانی سهختی ئیستای دهکات و گلهیی له خوا دهکات:

ئهی خودا جارن به لوتفت هیچ خه م و دهردم نه بوو

ئیسته بی لوتفی که تووشی سه د خه م و دهردم ده که ی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۱۵)

ئه م جوهره گله بیانه مانای بی پروایی ناگه یه نن ، به لکو له و بر وایه وه سه ره له ده دن ، که خوا چون مرۆقی خولقاندوه ، ئاواش شیوهی ژیان و چاره نووسی ده ستنیشان دهکات : (ئه ی خالیقی من ، رازیقی من ، دافیعی دهردم) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۱۵) ، (ئاوات) یش وه ک مرۆقیکی بر وادار رازییه به و به شه ی خوا بو ی دیاری دهکات ، چونکه ئه مه نه یینی کاری خواجه و مرۆف لییی تیناگات:

مه یلت که له سه ر ده ربه ده ری و قوربه سه ریمه

یاره بی چ کاریکی به م ئه سراره یه (کامیل)

هه رچی که ئه تو مه یلته پیم خۆشه خودایه

بی ده نگ و سه دا و قاره یه ، بی باره یه (کامیل) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۱۵)

۴- نیشتمانی و سیاسی: ده ربیرینی ههستی نیشتمانی و نه ته وه یی به و شیوه یه ی له شیعی نویدا سه ره یه لدا ، په یوه ندی به په ره سه ندنی هزری سیاسییه وه هه یه . ئه گه رچی زۆربه ی مه به سه ته شیعییه کانی شیعی کلاسیکی له شیعی (ئاوات) دا ده بیری ، به لام له رووی شیعی نیشتمانییه وه وه ک شاعیریکی نو ی ده رده که ویت .

له دیوانه که یدا چهند شیعیکی تیدا یه ، که بو رووداو و بو نه ی سیاسی دیاریکراو نو سراون ، وه ک : (شه هیدانی بانه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۴۹) ، هه لاتنی شا (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۵۰))

له هه ندیک شیعی را داوا له گه له که ی دهکات ، هه موو پیکه وه له پیناوی ئازادی و رزگار بوون له دهستی داگیرکه ر خه بات بکه ن. له هه ندیک شیعی ریشدا به کاریگه ری کاره سات و رووداوه میژوو ییه کان ، گوزارشت له نا ئومیدی و ره شبینی دهکات ، بو نمونه (هیلانه ی روخوا) هه ر له نا ونیشانه که یه وه دیاره ده ربیرینی کاره سات و ناکامی و نه گه یشتنه به ئامانجی بوونی کیان و ده ول ته ی سه ره به خۆ . له که شیکی رۆمانسیدا خۆی ده کاته ئاوه لی ئه و

مهلهی به گێژه‌لۆکه‌یه‌ک هیلانه‌که‌ی رووخاوه و هیلکه‌کانی که‌وتونه‌ته خواره‌وه و شکاون . کوردیش به گێژه‌لۆکه‌ی دهستی دوژمن ، نیشتمانی ویرانکراوه و بی هیوا کراوه:

ئه‌و بو هیلانه‌ی رووخاوه و چۆلی

هۆنه‌ر بو هۆز و گه‌لی کلۆلی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۳۲)

۵- ئاراسته‌ی سروشتخوازی و زینده‌وه‌رخوازی : ریژ و خۆشه‌ویستی بو گیانله‌به‌ران ، له‌و روانگه‌یه‌وه که ئه‌وانیش مافی ژانیان هه‌یه ، ئه‌م جوهره بوچوونانه له‌لای شاعیرانی کلاسیکی بوونی نییه یان ده‌گمهنه . له شیعری (خاسه‌که‌و) دا ئه‌م روانگه‌یه‌ی تیدایه ، ئه‌م شیعره له لایه‌ن لیکۆله‌رانی تره‌وه خویندنه‌وه‌ی تری بو کراوه ، (خاسه‌که‌و) وه‌ک رهمزی میله‌ته‌ی کورد لیکدراوه‌ته‌وه و (راوچی) ش رهمزی دوژمنه . (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۶ : ۵۶۶-۵۶۸) و (ئاوات، سولتانی ، ۲۰۱۳) . ئه‌گه‌رچی ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه بو ئه‌م شیعره له‌جی خۆیه‌تی ، به‌لام خویندنه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی زیاتر و جیاواز بو هه‌ر ده‌قیق ، ئه‌و ده‌قه جوانتر و به‌هیزتر ده‌کات . له شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ده‌قه شیعرییه‌دا نابیت لایه‌نی سروشتخوازی و ریژی گیانله‌به‌ر فه‌رامۆش بکریت ، که باهه‌تیکی شیعری نوێیه و به‌های خۆی له ئه‌زمونی شیعری (ئاوات) دا هه‌یه.

له گرنگترین مه‌به‌سته‌کانی به‌کارهینانی رهمز له ئه‌ده‌دا ، ترسه له سانسۆری ده‌سته‌لاتی زۆردار ، یان بو جوانکردن و ئه‌فسووناوی کردنی ده‌قه ، که له لیکدانه‌وه و دۆزینه‌وه‌ی واتا شاراوه‌کانیدا خۆینه‌ر چیژ وه‌رده‌گریت . ئه‌گه‌ر (که‌و) وه‌ک رهمز به‌کارهاتیبت بو (کورد) ، به ئاشکرا له‌ناو شیعره‌که‌دا ناوی (کورد) و (سه‌ربه‌ستی) و (قه‌سری قه‌جه‌ر = زیندانیکه له تاران) ی به‌کارنه‌ده‌هینا، ته‌نانه‌ت هه‌ر دوو وشه‌ی (که‌و و کورد) ی له یه‌ک دێردا به‌کارهیناوه:

بوچی ئه‌ویش بوته‌ برا کورده‌کان

نابی هه‌لینی نه‌فه‌سیکی ژیان ؟ (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۲۱)

کاتیک واتای فه‌ره‌نگی و واتای رهمزی وشه‌یه‌ک له یه‌ک رسته‌دا به‌کار به‌هینرین ، رهمزه‌که به‌تال ده‌بیته‌وه و هه‌یچ به‌هایه‌کی نامینیت و مه‌به‌سته‌کانی رهمز ناپیکیت . ته‌کنیکیکی شیعری هه‌یه ، ئه‌ویش به‌سته‌وه‌ی دوو باهه‌ته به یه‌کتربییه‌وه ، که یه‌کیکیان ده‌بیته پالپشتی ئه‌ویتر ، بو نمونه باهه‌ته شیعرییه‌که وه‌سفی سروشته ، به‌لام شاعیر باسه‌که له سروشته‌وه بو سروشتی نیشتمان و هوشیاری نه‌ته‌وه‌ی ده‌گۆرپیت . ئاوات له‌م شیعره‌دا هه‌ردوو باهه‌ته‌که‌ی خستۆته‌روو ، هه‌ریه‌که‌یان بووه‌ته پالپشت بو ئه‌وی تریان ، له لایه‌که‌وه ده‌یه‌ویت وانه‌یه‌ک بداته راوچی و ئه‌وانه‌ی مافی ژیان ناده‌نه گیانله‌به‌رانی تر، که وه‌کو ئیمه‌ی کورد چون به ده‌ستی دوژمنه‌وه ژیانمان تال بووه ، ئه‌و که‌وانه‌یش به ده‌ست راوچییه‌وه گیرۆده‌بوون . له‌لایه‌کی تریشه‌وه ده‌یه‌ویت ژیانی کورد به ژیانی که‌و بچوینیت ؛ که له خستنه‌رووی هه‌ردوو مه‌به‌سته‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو بووه.

تهوهری دووم : سۆز

مه بهست له سۆز ؛ هه لچوون و کاردانه وهی دهروونی مروّقه به رامبهه به شت و دیارده و جووله و گۆرانکارییه کانی دهرووبه ری ، به لام رهنگدانه وهی وینهی واقع له دهروونی هه موو که سیک وهک یهک نییه ، ته نانهت له دهروونی که سیک دیاریکراویش به پیتی کات و شوین گۆرانی به سه ردا دیت ، که واته سۆز هه سترکردن و ئیدراکی مروّقه بۆ واقع ، (ئاوات) یش له م دیره دا هه مان بۆچوون ده خاته روو :

ئه گه رچی گیاوگژی ئەم سه رزه مینه سه وز و تیراه

به لام بۆ من له دووری ئیوه وشک و پر چل و چیه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۲۹)

دهقی ئەدهبی ئاوینه یه کی راستگۆیه ، که وینه ی هه ست و سۆز و هه لچوونه کانی ناو دهروونی داهینه ره که ی پیشان ده دات. سۆزی راستگۆیانه بنه مایه کی سه ره کی دروستبوونی ئەزموونی شاعیره ، که هیز و کاریگه رییه کی زیاتر و نه مری به دهقه که ده به خشیته. مه به ستیشمان له سۆزی راستگۆیانه ؛ راستگۆیی هه لچوونی شاعیره به و ئەزموونه ، له گه ل راستگۆیی له ده ربړینیدا .

سۆزی جۆراوجۆر له شیعیره کانی (ئاوات) دا هه ن ، که هه ندیجار له شیعیریکا چه ند جۆره سۆزیک تیکه ل کراون ، دیارترینیان ئەمانه ن:

۱- ئەزموونی تاکه که سی : (سۆزداری و خۆشه ویستی و جوانی ئافره ت) :

مه به ستمان له (ئەزموونی تاکه که سی) ئەوه نییه شاعیر له و شیعیره دا ته نیا گوزارشت له سۆزی تاکه که سیی خۆی ده کات ، به لکو سۆزی ناو شیعیره که ئەگه رچی هی شاعیره که خۆیه تی، به لام ده بیته ئاوینه یه ک و که سانی تریش سۆزی خۆیانی تیدا ده بیننه وه، چونکه ئەمیش خۆی به هاوخه م و هاوده م و هاوسۆزی که سانی تر ده زانیته:

دلێکی وام ئەمن ناوی به ناله ی بیدلان نه گری

وهکو شه ونم له سه ر خونه ی گولان و بولبولان نه گری (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۳)

شیعری (شه و) ؛ یه کیکه له نمونه جوانه کانی شیعری لیریکی کوردی ، له رووی ناوه روک و ته کنیکه وه له ژیر کاریگه ری ئەو شیعیره ی (مه حوی) دا نووسراوه ، که به م دیره ده ست پیده کات:

شه و که سی پرسی له خۆ ده رخستنی په روانه شه و

ئەو وتی : نا تیگه یشتوو ! ته جره به ی مه ردا نه شه و . (مه حوی ، ۱۹۷۷ : ۲۵۶)

چواندنی روخساری یار به روژ و زولفی یار به شه و ، له گه ل وینه ی مۆم و په روانه وهک عاشق و مه عشووق ، ئەمانه وینه ی باون له شیعری کلاسیکیکا ، به لام له م شیعیره ی (ئاوات) دا له پیکهاته یه کی نویدا وینه ی نوئ و واتای نوییان پێ به خشراوه . (شه و) که ناویشانی شیعیره که یه و کراوته پاش سه روایش ، دوو واتای گه یاندوووه ، هه م بۆ زولف به کارهاتوووه و هه م بۆ واتای فره نه نگیی خۆیشی به کارهاتوووه . له سه ره تاوه داوای لادانی زولفی وهکو شه و ده کات ، که بۆته هۆی داپۆشینیی رووخساری وهکو روژ :

نووری روخسارت وه ده رخه ده ردی بچ ده رمانه شه و

زولمەتی زولفت لەسەر رووتە لە رۆژ میوانە شەو (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٥٢)
 لەلایەکی تریشەووە عاشق لە شەو دا بە حەسرەتی گەیشتن بە یار لە دلەراوکی دایە ؛ بەلام لە دێرەکانی
 دواتر لە (شەمەع و پەروانە = عاشق و مەعشوق) هەو ئەو وانەییە فێردەبیت ، شەو کات و شوین و هۆی بە
 یەگەیشتنی عاشق و مەعشوقە :

قەدری شەو چا بگرە چاوم، شەمەع و پەروانە دەلین

سۆز و گریه‌ی شەمەع هەر شەو، سووتنی پەروانە شەو (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٥٢)

لەناو ولات و کۆمەلێکی شەو کە عەشق قەدەغەییە ، شەو دەبیتە پەناگەیی عاشقان :

عاشق و مەعشوق لە رۆژدا خۆ دەپاریزن لە خەلک

گەر پەنای چاکت دەوی بۆ ئەو دوو، بڕوانە شەو (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٥٢)

لەم واتا نوێیەووە ، کە (شەو) لەناو شیعەرەکاندا وەرگیرتوووە ، (زولف) یش واتایەکی نوێی پێ بەخشاوه
 ، ئەویش ئەوێهە : رووخساری یاریش بە زولفەووە جوانە .

لە دێری کۆتاییدا خۆی هاندەدات لەم شەو کەدا ئامادەیی هەلیک بیت بۆ گەیشتن بە یار :

هەستە کامیل بەسیە بیداری بڕۆ لێی وەرکەووە

تا ولات بێ دەنگ و باسە و تا لە رۆژ میوانە شەو (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٥٢)

ئەگەرچی لە واتای رووکەشی دێرەکاندا ، بە تاییبەتی دەستەواژەیی (لێی وەرکەووە) بە واتای راکشان و
 پالکەوتن دیت ، بەلام لێرەدا مەبەستی راکشانە لە تەنیشتی یار ، ئەگەر دێرە شیعەرەکان وای لێک نەدریتەووە ، لەگەڵ
 واتای دێرەکانی پیشوویدا ناکۆک دەبیت ، دەربڕینی (تا ولات بێ دەنگ و باسە) هەلیکە بۆ گەیشتن بە یار ،
 نەوێک راکشان و نووستن و دەستبەردان لە هیوای گەیشتن بە یار .

نزیك لە کەشی ئەو شیعەرەیی پیشوو ، لە شیعری (فەلەکی بەدرەفتار) دا ، باسی ئارەزووی عاشق دەکات

لە تاریکی شەو و دوورکەوتنەووەی لە رووناکی رۆژ و مانگەشەو . یەکیەتی بابەتی نیوان دێرە شیعەرەکان

لەسەر ئەو بنەمایەییە ، کە شاعیر دەیه‌وێت هەموو ئەو دیاردانەیی ئاماژەن بۆ رووناکی و کۆتایی شەو ، لەبەر

ژوانی یار جۆلە و دەنگ و رەنگیان نەمیتیت ، هەموویان ئارەزووەکی جیبەجیب دەکەن ، تەنیا (فەلەک) واتە

(رۆژگار و کات) خاوەنابیتەووە ، رۆژ دەبیتەووە و ژوانی لێ تیکدەدات:

خروس بێ دەنگ ، نەسیم بێ هەست ، چرا کۆژاوه ، مانگ خۆی گرت

کەچی تۆ ئەی فەلەک سەبەرت نەکرد هەر بەد بوو رەفتارت (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٦٦)

٢- سروشت و وەرزه‌کانی سال : لەناو وەرزه‌کاندا ، وەرزی بەهار و زستان لەناو شیعری (ئاوات)دا زیاتر

رەنگیانداووتەووە و هەر یەکیەیان ئاماژەیی واتایی و دەروونی تاییبەتی هەییە:

أ- شیعری بەهاری : کۆمەلە شیعریکی تاییبەتی بە وەرزی بەهار ، وەک : بەهار (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٧١)، بوکی گۆل

(ئاوات ، ١٣٨٧ : ٧٣) جیژنی دلان (ئاوات ، ١٣٨٧ : ٧٥) ، ئەم روانینانە لە ناوهرۆکی ئەو شیعرانەدا بەدیده‌کرین

:

- جوانی سروشتی به هار له گهڵ عهشق به يه كه وه ده به ستیته وه : وه سفی جوانیی به هار دهكات له ریگای وینه كیشانی درهخت و گۆل و بالنده ، باسی عهشقی گۆل و بولبول دهكات له م وهرزه جوانه دا ، وهك ره مزیک بۆ عهشقی مرۆف و به يه كگه یشتنی عاشقان:

خۆشی یه كه یفه شادی یه به زمه هه رایه چۆپی یه

به عهشقی بووكی بولبوله خونچه كه بووكه دل خه سوو (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۷۵)

به هار بۆته به هه شتی مرۆف و بوونه وه ره كانی ناو سروشت و هه موویان دلشادن ، ئه مه ش به خه ششیکی دادپه روه رانه ی خودایه بۆ هه موو دروستكراویکی خۆی به يه كسانی (له واتای رووكه شدا : به هار به پاشایه کی دادپه روه ر چوینراوه ، به لام به هاریش دروستكراوی خودایه):

كه سه ی بیته و سه رنج دا عاقلانه

ده زانی به خه ششی پاشای به هاره

به لای وایه عه تایی عادلانه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۷۵)

به لام ته نیا ئه و كه سه ی عاشق نه بیته و یاریکی نه بیته ، یان وهك (ئاوات) ته نیا بیته و دوور بیته له یار ، بی به شه له خۆشی و جوانی به هار و گیرۆده ی خه مه كانی خۆیه تی:

داخوازی دل و بولبول هاتۆته دی له م كاته

(كامیل) كه به ته نیایه (ئاوات) ی به جی نایه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۷۳)

یان ئه و كه سه ی خۆی دلی مردوو بیته و هه سستی نه بیته ، ناتوانیته چیژ له م جوانییی به هار وه ربگریته . تانه له سوفی و ده رویش ده دات ، چونكه خۆیان له م جوانییی بی به ش كردوو و ناتوانن چیژی لیوه ربگرن:

له م كاته نه ما كه س كز ، هه ر سوفی و ده رویشن

بی مایه و دل ریشن بی به ش له هه موو كایه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۷۳)

به هار وهك وه رزیکی سروشت و نه ورۆز وهك جه ژنیکی نه ته وه یی كورد له ناو شیعیری كوردیدا ئاویته ی یه كتری بوون ؛ (ئاوات) ییش له چه ند شیعیری كدا دا وه سفی به هار و نه ورۆز و هیوای ژیان و خه باتی گه لی كورد پیکه وه گری ده دات ، ده یكاته بیانوو یه ك بۆ وروژاندن و هوشیار كرده وه ی میله ته ی كورد ، له گه ل میله تانی پیشكه وتوودا به راوردی ده كات ، تاوه كو نه ته وه كه ی خۆی به ره و زانست و پیشكه وتن هانبدات ؛ وهك : بای واده (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۰۹) ، شنه ی به هار (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۲۴) .

له زۆربه ی ئه و شیعرانه ی بۆ به هار و نه ورۆزی داناون ، به هار و نه ورۆز ره مزی خۆشی و هیوا به خشین ، به لام به پپی به هاری ئه و ساله ، ئه گه ر هاوكات بیته له گه ل رووداویکی ناخۆش ، (سیاسی بیته یان تاییه تی) وه سفی به هاریکی خه مگین ده كات . وهك له شیعیری (به هاری ناخۆش) دا ، به هوی كاره ساتیکی سیاسییه وه ، كه له و ساله دا روویداوه ، وه سفی به هاریکی خه مگین و ئاومیدی خه لك ده كات . به لام له ریگای باسی گۆل و بولبول و مه جنوون و له یلا و عاشقانه وه ، به شیوازیکی رۆمانسییانه گوزارشتی لیكردوووه :

بولبول بۆ گۆل و مه جنون بۆ له یلا

ویکرا دهیانکرد شین و واوهیلا (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۴۴)

ب- وهرزی زستان : بیر و سۆزی مروّف کردانهوهی بۆ ئه و ژینگه سرووشتییه دهبیت، که تیایدا دهژیته، زستانی ناوچه کویستانییهکانی کوردستان سهخته، بهتاییهتی ئهگهر له و ناوچهیهدا ئامرازهکانی ژیان لهبهردهستدا نهبیت بۆ ئاسانکردنی ژیانی رۆژانه.

(ئاوات) چه ند شیعیکی به ناویشانی زستان نووسیوه ، تیایاندا به وردی باس له سهختی ژیانی مروّف و گیانداران دهکات ((قوتی دا زستان ههچی بوو ، قوتی حهییوان و بهشهر)) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۰۰) ، دهگاته ئه و رادهیهی مردنی پی خوشتره له و ژیان:

ماوین بهلام چ مان بهخودا مهرگ خوشتره

مه رگیکه نیوی ژینه ، چ ژین ، ژینی ترش و تال (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۹۴)

سنوورداربوونی جوولهی خه لک بههوی بهفری زورهوه ، پاله پهستوی دهروونی لهسهریان دروستکردووه ، که له دیریکدا مروّفی به کهوی ناو قهفەس چوواندووه: (ئینسان له ژووری ماونهوه وهک کهوی قهفەس) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۹۳)

بۆ دهربازبوون له م باره دهروونیه خراپه ، په نا دهباته بهر یادکردنهوهی خوشی و جوانیهکانی بههار و هیوا بۆ هاتنهوهی بههار دهخواییت ، ئهگهرچی ناویشان و بابتهی شیعرهکه زستانه ، بهلام زۆربهی دیرهکانی بۆ یادکردنهوه و وهسفی بههار تهرخانکردووه:

هه ر پیکه نین بوو کاتی بههاران دههاته گوئ

هه ر زیره زیره ئیسته لهسهرمان و زاله زال (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۹۴)

لهگه ل هاتنهوهی بههاردا سروشت و گیاندار و مروّف دهبووژینهوه ، بهلام ئهگهر بههاریش بینهوه، بووژانهوهی (ئاوات) ی بهتەمەن ئەستەمە :

کاکێ (ئیمامی) تۆ ته مەنت زۆره ، حەستەمە

بووژانهوهت به تاوی بههار موشکیله و مهحال (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۹۵)

۳- خه م و رهشبینی : (ئاوات) بههوی ئه و خه م و ئازارانهی له ژیانیدا چهشتوویهتی ، تووشی ته نیایی و نامۆیی بووه:

هیچ کهس نییه هاوارکا (کامیل) له چ لایکه

بۆ کوئ چووه بیچاره ، کوان هه مدهم و یارانی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۰۲)

خه م و ئازارهکان له دیویکهوه خراپن و له دیویکی تریشهوه راستیهکان بۆ مروّف ئاشکرا دهکن ، له کاتی تهنگانهدا دوستی راستهقینه بهدهردهکهوئیت:

رهحمهت له غه م و دهردم بهو دوانه ئه من ناسیم

پاکێ کهس و کاری خۆم یاری به مهسهل گیانی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۰۱)

خه م و رهشبینی و ئازارهکانی (ئاوات) هۆکارهکانی زۆرن ، وهک:

أ - خه می ژیا نی سهخت : ئاوات له قوناغهکانی دوا یی ژیا نیدا تووشی هه ژاری بووه ، دهوله مهندی و مولک و سامانی پیشووی له دهستداوه ، ئەمه له چه ند شیعیکیدا رهنگیداوه ته وه :
 زۆر سه لته نه تم بوو که چی ئیستا نه وه سه لتم
 جاران وه کو شا بووم و ئه ویستا که قه له ندهر (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۷۶)
 بیگومان راهاتن له گه ل ژیا نی نو یی هه ژاریدا بو که سینک پیشتر به خو شگوزهرانی ژیا بیته ، کاریکی سه خته و کاردا نه وه یه کی خراپ له سه ر باری دهروونی دروست دهکات :
 وهخته وه کو دیوانه وه کیوی بدهم نه مپۆ
 غه م قووتمه ، غه م بهرگمه ، غه م هه مدهم و یاوه ر (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۷۷)
 ب- خه می پیری و مردن : ئازاری پیری و دیوه زمه ی مردن له ناو شیعه رکانی ئاوات دا رهنگیا ندا وه ته وه ، هه ندیکجا ر له ناو چه ند دیره شیعیکیدا و هه ندیکجا ریش با به تی هه موو شیعه رکه یه و بووه ته ناو نیشانی شیعه رکه ، دوو شیعی به ناو نیشانی (پیری) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۸۰-۸۱) و شیعیکیشی به ناو نیشانی (مۆری مه رگ) ه .
 (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۸۲) . ئه گه رچی خه م و ره شبینی له ناو نه و شیعه رانه دا زالن ، به لام وه ک که سیکی بر وادار ، خودا به سه رچاوه ی ژیا ن و مردنی ده زانیته و له م رووه وه بی خه مه :
 تو (ئیمامی) که بژی یا بمری
 ئه رخه یان به ، به ته نی خوا یاره (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۸۲)
 هه ر له سه ر بنه مای نه م بر وایه وه ، به خو شحالییه وه پیشوازی له پیری و مردن دهکات :
 خیلی جحیلی رو یوه پیری گه یشته لام
 ناچار نه بی به پیری وه بیم و بلیم سه لام (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۸۲)
 تا من نه با له گه ل خو به جیم نایه لی ده می
 یاخوا به خیر بی مؤری سپی مه رگی پیوه نام (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۸۳)
 له روانگه ی خو شه ویستی یاریشه وه ، که بو شاعیر سه رچاوه ی خو شه ویستی ژیا نه ، پیری له بهرده م نه و خو شه ویستییه دا نه بووه ته کو سپ :
 به و عومره وه هه ر قیبله می گه ر روو نه که مه تو
 به و تا قی دوو نه برۆیه قه سه م باتله نو یژم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۳۱)
 لاویته ته مه نی راسته قینه ی دلدا رییه و پیریکی عاشق له ناو دهسته ی لاواندا جیگای نابیته وه :
 به لام ده سیان نه گرتم هه رچی هه ولم دا گه لی لاوان
 ده یانگوت پیره خاوه ن ریشه ، با بروا له ئاوا یی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۷)
 ئه گه رچی له ناخی نه مدا هیوا و ئاره زووی عه شق زیندوو بیته ، به لام نه گه ر یاریک نه بیته ئاوینه و عه شقی خو ی تییدا ببینیته ، نه م عه شقه به زیندووی نامینیته وه و هیوا و ئاره زووی عه شقیش له ناوده چیت :
 به دل خو م خسته به رپی به لکه پیدانی له سه ر چاوم

له بهر برژۆل نه هات فهرمووی که سهر چاویکه درواوی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۷)

له کۆتاییشدا ده بیته دان به واقیعی تالی پیریدا بنیته:

(ئیمامی) هه لگه ده ستته له هیوا و ئاره زوو و (ئاوات)

به جاری تپه ری تاف و زه مانی جوانی یو لاوی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۸)

پ - خه می دووری و دابرا نی یار و دۆست و خۆشه و یستان: له شیعی کلاسیکیدا زۆرجار شیعیک به روو کهش باسی کچیکه ، به لام له وانه یه بۆ که سی نزیک و هاوپی و دۆست نووسرا بیته ، ئه گه به وردی بۆنه ی شیعه که نه زانریته ، به زه حمه ت ده توانریته ده ستنیشا نبرکریته. ئه مه ش په یوه ندی به وه وه هه یه ، که غه زه ل و دلاری باوترین بابته شیعی کلاسیکی رۆژه لاتی ئیسلامی بووه ، هه مان ئه و که ره سته زمانیا نه ی له غه زه لدا به کاره اتوون بۆ بابته کانی تریش به کاره یئراون. شیعی ته سه وف باشتین به لگه ی ئه م راستیه یه ، که زاراه و که ره سته زمانیه کانی هه مان که ره سته ی شیعی دلاری و مه یئوشیه.

چه ند شیعیکی ئاوات ده برینی سۆزی دووری و دابرا نه ، به لام روون نییه بۆ یار یان بۆ که سی نزیک و هاوپی و خۆشه و یسته کانی و تراوه ، ئه م نا روونیه ش شیعی له چوارچیوه ی ته سکی تایبه تیه وه به ره و گشتگیری ده بات و ئه وه ندی تر جوانتر و به رزتری ده کات.

له شیعی (خه رمانی مه ینه ت) دا ، ئه گه رچی سه ره تای وه رزی پایزه و هاوشیوه ی به هار سروشت رازا وه ته وه ، به لام دلای ئه م له دووری ئازیزی خوی هیچ چیژیک له و جوانیه وه رناگریته و ئه وه ندی دلای ته نگه وا هه ست ده کات له لیواری گۆر نزیکو ته وه:

به بی ئازیزی دل مه رگی (ئیمامی)

نزیکه دا بلای بین گۆر هه لکه ن (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۱۱)

عه شق و خۆشه و یستی به بوونی دوو جه مسه ر پیک دیت ، له کاتی دابرا نی یه کیک له و دوو جه مسه ره وینه یه کی ناته واوی لیده رده چیته ، وه ک په روانی بی مۆم و بولبولی بی گۆل:

په روانه م و ئه ممانی یه شه معی که بسووتیم

خه م بو ، که وه راندوویه له من هه رچی په روپۆم

یا بولبولم و نیمه گۆلی باخ و له داخان

له م قۆنجره هیلانه یه ویرانه یه نا رۆم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۳۴)

ت- شیعی شیوه ن و لاوانه وه و ماته م:

له هه موو بابته شه رییه کانی تر زیاتر هه لچوونی سۆزی تیدا یه ، به زۆری به شیوازی دواندنی مردووه که داده ریژریته ، (دشوقی ضیف) له لیکۆلینه وه یه کی تایبه ت به م مه به سته شیعییه چه ند جوړیکی له شیعی عه ره بیدا ده ستنیشا نکر دووه ، که په یوه ندیا ن به قۆناغه کانی ئه م کاره ساته وه هه یه ، ئه وانیش : ۱- شیوه نکر دن بۆ که سه مردووه که . ۲- یادکر دنه وه ی ئاکار وکر ده وه چاکه کانی . ۳- پرسه ، قۆناغی ئارامگرتن و

رازبوونه بهو چاره نووسه‌ی خودا دهستنیشانیکردوه ، که هه‌موو مرۆف و بوونه‌وه‌ریک له‌م ژيانه‌دا کۆتایی پیدیت . (ضیف ، ۱۹۸۷ : ۱۲ ، ۸۶،۵۴)

ئاوات چه‌ند شیعریکی له‌م بابته نووسیوه ، ئەگه‌رچی که‌سیکی برواداره ، به‌لام بی ئومیدی بالی به‌سه‌ر زۆربه‌ی شیعره‌کاندا کیشاوه ، ده‌روونی روخواوه و خۆزگه به‌مردن ده‌خوازیت:

ئهی خودا بۆچیمه تازه ژینی هینده تال و توش

دوو برا بووین بازی دا ئه‌و ، نۆره هه‌نگاوی منه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۲۸)

له‌ زۆربه‌ی شیعره‌کاندا به‌پیی وشه و ده‌برینه‌کان ، له‌هه‌لچوونی ده‌روونیدایه و ده‌چنه‌خانه‌ی شیعری (شیوه‌ن) ؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی شیعره‌کان ده‌برینی سۆزیکه‌ی هه‌لچووه ، زۆر به‌که‌می باسی ره‌وش و ئاکاره باشه‌کانی ئه‌و که‌سه ده‌کات ، که پێویستی به‌ ئارامی و هیوربوونه‌وه هه‌یه و به‌زۆری له‌و شیعراوه‌دا ئاماژه‌ی بۆ ده‌کریت ، که ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر مردنه‌که‌دا تیپه‌ر بووبیت و یادی ئه‌و که‌سه بکریته‌وه:

ئهو هه‌موو ئه‌خلاقه شیرینه‌ت له‌گه‌ل پیر و جه‌وان

ده‌ک کتوپر بم ئەگه‌ر ساتی له‌بیرم چیته‌وه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۵۵)

ته‌وه‌ری سییه‌م : کیشه‌ی نیوان سۆز و عه‌قل له‌ شیعری (ئاوات) دا :

هه‌ردوو چه‌مکی (سۆز) و (عه‌قل) له‌ بواره مه‌عریفیه جیاوازه‌کاندا گرنگی خۆیان هه‌یه و له‌ هه‌ر بواریکدا واتای جیاواز و تایبته ده‌گه‌یه‌ن ، وه‌کو بوا‌ری فه‌لسه‌فه و ده‌روونناسی و کۆمه‌لناسی ، له‌ بوا‌ری میژووی ئه‌ده‌بیشدا ، به‌ ده‌ستنیشانکردنی سروشتی کیشه‌ی نیوان ئه‌م دوو چه‌مکه ، ده‌توانریت قوناغه میژووییه‌کانی ئه‌ده‌بی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ یه‌کتی جیا‌بکریته‌وه.

ده‌توانین به‌م چه‌ند وشه‌یه دوو پیناسه‌ی گشتگیر بۆ ئه‌و دوو چه‌مکه بکه‌ین:

- عه‌قل : واته زالبوونی گشت به‌سه‌ر تاکدا ، یان پابه‌ندبوون و خۆبه‌ستنه‌وه به‌ یاسا گشتیه‌کان.

- سۆز : واته زالبوونی تاک به‌سه‌ر گشتدا ، ئاراسته‌ی تاکخوازی و خۆنه‌به‌ستنه‌وه‌یه به‌ یاساکان.

له‌ سه‌ره‌تاوه ئاماژه‌یه‌ک بۆ دابه‌شکردنی ده‌روونی مرۆف ده‌که‌ین له‌ روانگه‌ی (فرۆید)ه‌وه ، که په‌یوه‌ندی به‌م کیشه‌یه‌وه هه‌یه:

(فرۆید) ده‌روونی مرۆفی به‌م شیوه‌یه دابه‌شکردوه:

۱- ئه‌و : پیکهاتوه له‌ گشت بۆماوه و پیداووستی و چه‌ز و ئاره‌زووه ئازهلیه‌کان . ئه‌م به‌شه به‌پیی بنه‌مای (چیژ) دوور له‌ گشت یاسا و ریسایه‌کی لۆجیکی و مرۆفانه کارده‌کات و هه‌چ شتیک ده‌باره‌ی دابونه‌ریت و ئاکاری جوان و به‌های کۆمه‌لایه‌تی نازانی و گوێرایه‌لیان نابیت.

۲- من : ئه‌و به‌شه‌یه له‌ که‌سایه‌تی مرۆف ، که ده‌که‌ویته نیوان جیهانی ده‌ره‌وه و داواکاری و پیداووستیه‌کانی (ئهو) ، به‌پیی بنه‌مای واقع هه‌لسوکه‌وت ده‌کات و وه‌ک ریکه‌ریک وایه له‌نیوان ئه‌و دوو هه‌زه‌دا.

۳- منى بالا : نوينه‌رى به‌ها و دابونه‌ریت و ئاكارى كۆمه‌لايه‌تییبه له‌ناو خودى مرؤفدا . (قه‌ره‌چه‌تانى ، ۱۹۹۶ : ۲۸-۳۰)

به‌پى پیناسه‌كان هه‌ر سى به‌شه‌كان په‌یوه‌ندیان به (عه‌قل) و (سۆز) هوه‌هه‌یه ، به‌م شیوه‌یه:

- ئەو : په‌یوه‌ندى به‌سۆزه‌وه‌هه‌یه ، چونكه‌ زال‌بوونى تاكه‌ به‌سه‌ر گشتدا.

- منى بالا : په‌یوه‌ندى به‌عه‌قله‌وه‌هه‌یه ، چونكه‌ زال‌بوونى گشته‌ به‌سه‌ر تاكدا.

- من : هاوسه‌نگى له‌نیوان عه‌قل و سۆزدا راده‌گریت.

له‌به‌رامبه‌ر ئەو سى به‌شه‌ى ده‌روون ، له‌ته‌سه‌وفدا زاراوه‌ى (دل و عه‌قل و نه‌فس و روح) به‌كارهاتووه ، كه‌هه‌ریه‌كه‌یان چه‌ند دیویكى هه‌یه ، ئەوه‌ى په‌یوه‌ندى به‌شيعره‌كانى (ئاوات) هوه‌هه‌بیت له‌ناو شیکردنه‌وه‌كاندا ئاماژه‌یان بۆ ده‌که‌ین.

کیشه‌ى نیوان عه‌قل و سۆز ، كه‌له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانى بیری ته‌سه‌وفه‌وه‌هه‌بووه ، یه‌کینکه‌ له‌بابه‌ته‌گرنگه‌كانى ناو شيعرى ئاوات و رووبه‌ریكى فراوانى له‌شيعره‌كانیدا داگیرکردوه.

چه‌مكى (دل) له‌شيعرى (ئاوات) دا :

بۆ ده‌ستنيشانکردنى روانین و هه‌لوئىستی (ئاوات) له‌کیشه‌ى نیوان سۆز و عه‌قلدا ، له‌چه‌ند نمونه‌یه‌کدا چه‌مكى (دل) له‌ناو شيعره‌كانیدا روون ده‌که‌ینه‌وه.

(دل) وه‌ك ره‌مزیک و كۆدیكى شيعرییه‌ له‌دیوانى (ئاوات) دا ، به‌راده‌یه‌كى زۆر له‌شيعره‌كانیدا به‌كارهینتاوه ، به‌دوو واتای جیاواز له‌شيعره‌كاندا هاتووه ، هه‌ندیک جار ریگای عه‌شقى راسته‌قینه‌یه ، هه‌ندیک جاریش وه‌ك ره‌مزی ئاره‌زووه‌دنیايه‌كانه‌، كه‌ مرؤف تووشى هه‌له‌ ده‌كات. به‌دواى (دل) و عه‌شق و ئاره‌زوو كه‌وتن ، ئەنجامه‌كه‌ى له‌ناوچه‌ونه ، ئەم واتایه‌ى دووه‌م به‌رامبه‌ر به‌زاراوه‌ى (نه‌فس) ه له‌بواری ته‌سه‌وفدا ، كه‌ ((شوینى ئاكارى به‌ده ، به‌هه‌مان شیوه‌ كه‌ گیان شوینى ئاكارى چاكه‌)) (شوان ، ۲۰۱۰ : ۳۲۲)

بۆ نمونه‌ له‌شيعرى (بیمار خۆم) ، دل به‌واتای ئاره‌زوو هاتووه ، كه‌ رینیشاندهرى خراپه‌یه:

هه‌ر ته‌ریقیكى ته‌ریقه‌ت نایه‌وى ده‌مباته‌ وئ

ئەو وه‌به‌ر خه‌نجه‌ر كه‌وى یاره‌ب منیش بیمارخۆم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۲۵)

لیره‌دا به‌ئاشكرا (دل) دژایه‌تى بیری ته‌سه‌وف ده‌كات ، ته‌نانه‌ت جیناوى (ئەو) ی بۆ (دل) به‌كارهینتاوه ، كه‌له‌ (شارى دل) و چه‌ند شيعریكى تر دا جیناوى (من) ی بۆ به‌كارهینتاوه . له‌وشيعره‌ى سه‌ره‌وه‌دا (دل) به‌واتای (نه‌فس) یان دیوه‌ خراپه‌كه‌ى (من) به‌كارهاتووه.

شيعرى (شارى دل) ؛ ئەم شيعره‌ و چه‌ند شيعریكى ترى هه‌مان ئاراسته‌ى هزریمان تیدايه ، ته‌نانه‌ت چه‌ند وشه‌ و گوزارشتیک تیااندا دووباره‌ بوونه‌ته‌وه ، وه‌ك (شارى دل ، زه‌ده‌ى په‌نجه‌ى په‌رى ، شارى مه‌ستان، ..) ؛ له‌م شيعره‌دا ئاوات لایه‌نگرى سۆزه ، چونكه‌ جیناوى (من) ی بۆ سۆز و دل ، جیناوى (ئەو) یشى بۆ عه‌قل

به کارهیناوه . خالیکی تری گرنگ له دیری کوتاییدایه ، که (کامیل) دهکه ویته نیوان ههردوو لایه نه که و (سه ر) ی سوڤده مینیت، که سه ر جیگه ی عهقله:

له هه موو چوون و نه چوونه سه ری سوڤما کامیل

من ده لیم جوانه بچم، ئەو ده لئى وا جوانه نه چى (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۳)

خالیکی تری گرنگیش له هه مان دیردا ئەوهیه ، که ههردوو لایه نه که له یه ک شتدا هه م خالی جیاوازییانه و هه م خالی هاوبه شیانه ، ئەو شته ش (جوانی) یه . گوزارشتی (وا جوانه نه چى) به دوو واتا دیت ، واتایه کیان ئەوهیه : وا باشه نه چیت بۆ ناو شاری دل ، واتاکه ی تریش ئەوهیه : له بهر ئەوه ی که جوانه نه چیت . ئەگه ر واتای دووه م وه ربگرین (جوانی) ده بیته خالی هاوبه شیان ، به لام له رووی عهقله وه جوانی ده بیته سه رچاوه ی ویرانه یی ، له رووی سوڤزیشه وه ده بیته سه رچاوه ی شادی و کامه رانیی ژیان.

به لای عاریفه کانه وه عهقل چه ند ئاستیکی هه یه ، ئاستی یه که م (عهقلی یه زدانی) یه ، که (راسته وخۆ زانست له خواوه وه رده گریت ، به بی هیچ نیوه ندگیریک) (حمدي ، ۲۰۰۰ : ۷۷) ، (ئاوات) یش ده یه ویت له م ئاسته عهقلیه دا خوی بناسیت . له شیعی (من و دل) دا (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۰۸) هه ر له ناو نیشانه وه دیاره خوی به پیڤه وی (دل) داناوه ، له دیری یه که مه وه دژی ئەو رهوته ی ناو ئاینه ، که ئاینیان به عهقلانییه تیکی وشک وه رگرتوه:

من و دل عاشقی هه ر زه رق و به رقین

به پیڤیش گویم نه دایه وه عز و تهلقین (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۰۸)

له روانگه ی (ئاوات) هوه : واعیز و سوڤی له ئایندا (یان له عه شقی خودایی و راسته قینه دا) وه کو (ره قیب = ناحه ز) ی عه شقی مه جازیین ، واته هه رسیکیان دژی عه شق و جوانی و (دل) ن:

هه رکه سیکی گه ر ئەویندار و بریندار بی دلی

سوڤییانی ریش دریژ خوینیان له کاسه ی کردوه

بۆ (ئیمامی) واعیز و سوڤی و ره قیب فه رقی نییه

دل به ده ست ئەو سیانه وه گویت لیته وه یوه ی کردوه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۷)

دل به بی عه شق وه کو شاریکی ویرانه و بازاریکی بی مامه له یه ، ته نیا به بیرکردنه وه له یار و عه شقی یار ئاوه دان ده بیته وه:

که یادی دل به رم ته شریفی برده ناو دلی زارم

له به ینی عهقل و عیشقم دا له سه ر ئەو شوخه ده عوا بوو (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۶۴)

بیرکردنه وه له یار له ناو (عهقل) دایه ، به لام که ده چیته ناو دل ده بیته عیشق ، عیشقیش (تاسه و ئاره زوویه کی زۆر و له راده به دهره بۆ شتیک) (سجادی ، ۱۳۸۳ : ۵۸۰)

سه ر و دل واته عهقل و سوڤ به بی عه شق بی به هان ، مروڤ به بی عه شق ، عهقل و سوڤی ناته واو و پینه گه یشته وه:

سهري شوري نهبي كاسهي به تاله

دلي عيشقي نهبي خونچيكي كاله

نه ئه و كاسه دهبي پر تاقيامهت

نه ئه و خونچه دهگا تازه مه حاله (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۹۶)

سهر (عهقل) بهبي عهشق به كاسهي به تال و سهري شور و بي بازار و بي بره و وهسف كردوه. دلي بي عهشقي به خونچهي پينه گه يشتوو و پيلاوي چهرم چوواندوو (دلي بي خوشه ويستي بي، به كاله) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۹۷). واته عهشق و خوشه ويستي راسته قينه دل و عهقل پيكه وه كوده كاته وه و هاوسه نكي له نيوانياندا راده گريت.

كه واته : روانين و بيركردنه وهي ئاوات له م كيشه يه دا ، روانينيكي عيرفاني و ميانره وانه يه و دژي توندره وييه ، نه له گه ل ئه وه يه مروث وهك ئازهل خوي بداته دهست غه ريزه و ئاره زوو ه كاني خوي ، نه له گه ل ئه وه شدايه له ناو ياسا ئاينيه كاندا خوي وشك بكاته وه و دوور بكه ويته له هه موو چيژ و جوانيه كي ژيان. له و دوو واتيه ي (دل) له ناو شيعره كاندا به كار يه ئاوه ، خوي لايه نگر ي ئه و دله يانه كه سوژ و خوشه ويستي له چوار چيوه ي بنه ما ئاينيه كاندا تيدايه ، له سه ر ئه و بنه ما ته سه و فييه ي كه (عهقل خزمه تكار ي دله و دليش بو ئه وه خولقي تراوه سه يري جواني خوداي پيكر يت) (الغزالي : ۵). له روي دهرووناسيشه وه چه مكي (من) يان (دل) له لاي ئاوات هه مان چه مكي (من) ه به پي شيكردنه وه كه ي فرويد ، كه هاوسه نكي راگرته له نيوان سوژ و عهقل دا.

ته وه ري چواره م : خه يال

داهينه ري دهقي ئه ده بي ئه و سوژه ي دهيه ويته بيور و ژينيت و ئه و بيرو په يامه يش دهيه ويته بيگه يه نيت به هوي خه ياله وه ئه نجاميده دات ؛ به خه يال واقعيكي (يان جيهانيكي) تايبه تي له ناو دهقه كه دا دروست دهكات ، كه ئه و سوژ و بيرو تايبه تيه تاييدا به رجه سته ده بيت.

له شيعري كلاسيكيدا كه ره سته و كليشه ي ئاماده كراو بو دروست كردني وينه ي شيعري هه يه ، به لام ئه زموني شاعير له وه دا ده رده كه ويته ، كه وينه ي جوان و نوي له و كه ره ستانه وه دروست بكات ؛ بو نمونه زورجار له شيعري كلاسيكيدا زولفي يار به داو يان زنجير چوينراوه ، شاعيريش (يان دلي شاعير) به بالنده يه ك چوينراوه ، كه به و داو و زنجيره گيروده ده بيت. ئاوات له م دي ره ي خواره وه دا كه ره سته كاني هه مان وينه ي وه رگرتوه ، به لام به ده ربرينيكي نوي وينه يه كي نوي لي دروست كردوه :

ئه و هه موو زولفه به زنجيري مه كه بو ملي من

ته يري وا بي په روبال كه وتبي داويكي به سه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۱۶)

بوچي هه موو زولفت وهكو زنجير ده خه يته ملي من ، خو من وهكو بالنده يه كي بي په ر و بالم ته نيا به داويكي ئه و زولفه ئه ستوره ده توانيت راوم بكه يت.

له لایه کی تریشه وه ئه زمونی شاعیر له بواری خه یال و وینه ی شیعریدا ئه و کاته ده گاته ئاستیکی بهرز و داهینه رانه ، که بتوانیت وینه ی شیعری وا دروستبکات، ته نیا له سه رچاوه ی خه یالی خویه وه هه لقولابیت. ئاوات وه ک شاعیریکی به ئه زمون ، وینه ی شیعری داهینه رانه ی زوره ، بو نمونه ئاماژه بو هه ندیکیان ده کهین:

۱- نمونه ی ئه و وینه ی به هوی لیکچوواندن و خواستنه وه پیکهاتون:

سه راپا نوورم و رووناک ئه گه ر لوتفت له گه ل من بی

به شهوق و زهوقه وه ده مر م شه می شامی غه ربیانم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۴۴)

واته : ئه گه ر خودا به میهره بانی خوی له گه ل منی گونا بهار نه رم بیت ، منیش هه تا مردن وه کو مؤمیکی رووناک به شهوق و ئاره زووه وه بو ئیواره ی تاریکی غه ربیان ده سووتیم. چوواندن خوی به مؤم وینه یه کی دووباره یه ، به لام چوواندن خوی به مؤمیک ، که دلی تهنگی کهسانی نامۆ له کاتی شهودا رووناک بکاته وه ، وینه که ی جیاواز کردووه.

له شیعریکا بیزاری خوی له کومه ل و ده روه به ری ده رده بریت ، که ریز و نرخ ی شاعیر و ژیر ناگرن ، ئاره زوی ئه وه ده کات خوی له و خه لکه ون بکات و کهس ناوی نه هیئت:

مه که نه به رموور له بهر چاوان به دهنگ و باسه وه

با وه پشت گویم خه ن جووانان لیم گه رین با گواره بم

نه چمه سه رچاو وه ک برۆ ، وا چاکه من بو ماوه یه ک

هه روه کو ریشیکی بی ئیش جوانه هه ر له و خواره بم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۵۵)

هه ردوو دیره شیعره که له سه ر یه ک ته کنیک دارپژراون ، له هه ر دیریکا دوو وینه ی لیکچوواندن دروستکردوو و یه کیکیانی په سه ند کردوو ، لیچوو (خویه تی) به لام دوو له وچوو دینته وه ، خوی به یه کیکیان ده چوینیت و نایه ویت خوی به وی تریان بچوینیت.

له دیری یه که مدا : نایه ویت بکه ویت به رچاو و سه رزاری خه لکی و ده یه ویت له بیریان بچیته وه و فه راموشی بکه ن ، نایه ویت له و ملوانکه و گهردانه یه بچیت، که له مل و گهردنی جوانیکدایه و سه رنجی خه لکی راده کیشتیت. به لکو هه زده کات وه ک گواره ی گوپی جوانیک بیت ، که ده که ویته پشتی گوپی و له ناو زولفا ده شاردریته وه و کهس نایبیتیت. په یوه ندیه کی ژیره وه له نیوان وشه ی (پشت گوپی) و (گواره) دا دروستبووه ، له لایه که وه به واتای ئه وه دیت : چۆن گواره له گوپی ده کریت، با منیش وه ک گواره یه ک بخره پشتی گوپیان، واتا که ی تریشی ئه وه یه : با فه راموشم بکه ن، که ئه مه یان مه به سه ته که یه تی.

له دیری دووه مدا : نایه ویت خوی به برۆ بچوینیت ، چونکه برۆ له سه ر چاوه و شوینی ئاشکرایه و پایه یه کی به رزیشی هه یه ، کاتیک به که سیک ده وتریت سه رچاوم ، بو ده برینی ریز و خو شه ویستییه و به خشینی شوین و پایه یه کی به رزه به و که سه ؛ به لام ئاوات وه ک که سیک خاکی و خو به که مزان، خوی به ریشیک ده چوینیت که له خواره وه ی رووخساره و هیچ ئه رک و به هایه کی نییه . که واته جیاوازی نیوان دوو له وچوو که ئه وه یه ، یه کیکیان له سه ره وه یه و ئه ویتریان له خواره وه یه ، شاعیر له روانگی خا کسارییه وه نزمه که یان هه لده بژیریت.

له وینهیهکی تری شیعریدا خۆی به کیسه‌ل و خه‌میشی به قه‌پیلکی کیسه‌له‌که چوواندوو:

ئه‌گه‌رچی هه‌روه‌کو کیسه‌ل له قاپیلکی خه‌ما خه‌وتووی

له کالانا مه‌ویسته هه‌روه‌کو تیغی ده‌بان وابه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۶۴)

له شیعرى (ریشی سپیکار)دا، له دێری به‌که‌م و دووه‌مدا (زستان) به یاری خۆی ده‌چوینیت ، که‌چی له دێری سییه‌م و چواره‌م و پینجه‌مدا (زستان) به خۆی ده‌چوینیت ، یه‌ک لیچووی هیناوه بۆ دوو له‌وچوو (یار و خۆی) ، واته‌ له‌ناو سیماکانی وه‌رزى زستاندا وینه‌ی خۆی و یار ده‌بینیت ، به‌تایبه‌تی په‌یوه‌ندیی سارد و سڤى نیوان خۆی و یار:

یاخودا زستان به‌خیر بى چونکه وه‌ک یاری منه

سارد و سڤى، بى میهر و بى مه‌یله جه‌فاکاری منه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۶۲)

- شاعیرانی پیش ئه‌میش له یاری شه‌تره‌نجه‌وه وینه‌ی شیعیریان دروستکردوو، به‌لام ئه‌م وینه‌یه‌کی نوێ دروستکردوو :

له شه‌تره‌نجی خه‌یالت بازیگه‌ر بووم

به ده‌س فیلی فیراقت بووم کش و مات (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۰۰)

له نیوه‌ی به‌که‌می دێره‌که‌دا خه‌یالی یاره‌که‌ی به شه‌تره‌نج و خۆیشی به یاریکه‌ری شه‌تره‌نج چوواندوو ، له نیوه‌ی دووه‌مدا داڤرانی یاری به فیلی شه‌تره‌نج و خۆیشی به پاشایه‌کی کش لیکراو چوواندوو.

له شیعرى (رێی هات و نه‌هات) (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۰۱) دا ، وینه‌ی راڤردووی خۆی به شیر و وینه‌ی ئیستایشی به رێوی چوواندوو ، به‌لام دوو سیفه‌تی جیاوازی له رێوی وه‌رگرتوو، جاریک سیفه‌تی ترسنۆکی و بى ده‌سته‌لاتی و جاریکیش سیفه‌تی فیلبازی لیوه‌رگرتوو. له‌ناو شیعه‌که‌دا به شیوه‌ی وینه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ (ئاره‌زوو و شه‌هوه‌ته‌کانی خۆی) به (رێوی) چوواندوو ، هه‌م فیلبازه و هه‌م به‌زیو و بى ده‌سته‌لاته:

هه‌روه‌ها وینه‌یه‌کی شیعرى داھینراوی له‌م دێره‌شدا دروستکردوو:

وینه‌ی قه‌د و بالای که له‌ناو چاوی پر ئاوه

سه‌یری که چلۆن دیته مه‌له مورغه‌کی ئابی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۰۸)

وینه‌ی یار له‌ناو چاوی پر فرمیسی شاعیردا وه‌کو مراوییه‌که له‌ناو ئاودا مه‌له ده‌کات. ده‌شیت ئیله‌امی ئه‌م وینه‌یه‌ی له‌وینه‌یه‌کی جوانی (سالم) هوه وه‌رگرتییت ، که ده‌لیت:

گۆلی روت عه‌کسی وا داوه له دیدهم

هه‌موو قه‌تره‌ی سریشکم وه‌ک گۆلاوه (سالم ، ۱۹۷۲ : ۱۳۳)

له‌م دێره شیعه‌ری خواره‌وه‌یشدا وینه‌یه‌کی نوێی له وینه‌یه‌کی باوه‌وه دروستکردوو :

په‌روانه‌م و ئه‌مما نی یه شه‌معى که بسووتیم

خه‌م بوو ، که وه‌راندوویه له من هه‌رچی په‌ر و پۆم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۳۴)

په روانه (عاشق) به گری مؤم (مه عشوق) په روباالی دهسووتیت و هه لده وهریت ، ئه مه وینه یه کی باوه له ئه ده بیاتی جیهانیدا ، به لام لیره دا په روانه (شاعیر) به خه می نه بوونی مؤم (یار) سووتاوه ، ته نانه ت ئه گهر مؤمیش هه بیته ، په روباالی به خه م هه لوه ریوه و نه ماوه تاوه کو بسووتیت.

له وینه یه کی شیعری تردا ، سروشت و ژینگه ی کوردستان تیایدا رهنگیداوه ته وه ، ئه و جوړه وینه یه لاسایی کردنه وه نین ، وینه ی خودین و له خه یالی شاعیر خو یه وه هه لده قولین . له وینه شیعرییه که دا (غهم) ی به (شاهین = راوکه ر) و خو ی به (که و = نیچیر) چوواندووه:

غهم وه کو شاهین به ره و رووم دی به قین

ئه منی هه ژاریش به خودا وه ک که وم (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۳۶)

له چوارینه یه که دا خو ی به (کۆلکه داریکی پیر = داری ئه ستوور) و کچیکی جوان و دلگیریش به (باز) ده چوینیت ، داوای لیده کات که میک له لای دابنیشیت ، هه روه ک چۆن بازیک به سه ر کۆلکه داریکه وه هه لده نیشیت:

جوان چاک وهره لام که می له لام روینیشه

توخوا مه لی هیچه پیره خاوه ن ریشه

وه بزانه گۆلم که کۆلکه داری پیرم

تۆش بازی وهره له سه ر سه رم هه لنیشه (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۲۷۸)

۲- ئه و وینه یه به هوی (درکه) وه دروستبوون : بو نمونه (دیوی سپی) وینه یه کی شیعرییه وه ک درکه یه ک ، له شیعریکه دا به واتای (پیری) هاتووه:

خیلی جحیلی رو یه پیری گه یشته لام

ناچار ئه بی به پیری وه بیم و بلیم ، سه لام

میوان ده لین عه زیزه ده بی ریزی لیگری

جا چۆن ئه من له دیوی سپی بگرم ئیحتیرام؟ (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۸۲)

له شیعریکی تریشدا به مه بهستی (به فر) به کاری هیناوه:

ته م له گه ل به فری به رانا وا سه ری کویستانی گرت

سه ربه ره و ژیر ، که م که مه دیوی سپی بو مان خزی (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۱۰۴)

۳- نمونه ی ئه و وینه یه به هوی جوانی بایسه وه پیکه اتوون:

له م دوو دیره دا ستایشی پیغه مبه ر ده کات ، به سوود وهرگرتن له هونه ری جوانی بایس:

وه نه وشه گه ردنی خو ی کرد بلند له راستت زوو

نه سیمی سویح سه ری کرد نه وی و دای قه سه می

که تا وجودی هه یه سه رنخوون ومل که چ بی

سیاه په رده بی دایم هه تا کو دی عه ده می (ئاوات ، ۱۳۸۷ : ۴۷)

گۆلی وهنه وشه به سروشتی خۆی لاسکه که ی چه ماوه ته وه ، به لام ئاوات هۆیه کی تری بو دۆزیوه ته وه ، تاوه کو له وینه یه کی شیعریی جواندا وه سف و ستایشی جوانی و مه زنی پیغه مبه ر بکات . وهنه وشه له ئاستی پیغه مبه ردا سه ری به رزکردۆته وه ، شنه ی به یانیانیش هاتوه به سه ریدا و سه ری پی نه وی کردوه و سویندیشی داوه هه تا هه تایه ملکه چ و سه رشۆر بیت.

٤- یه کیکی تر له داهینانه کانی ئاوات له بواری وینه ی شیعریدا له و شیعرا نه دا ده بینرین ، که له هه موو دیره کانی شیعره که دا به یه ک شیواز وینه کان دارپژراون ، ئەم شیوازه ییش (وینه ی گشتی) له شیعره که دا دروست ده کات ، چونکه له هه موو شیعره که دا یه ک لیچوو هیه و ده بیته چه قی شیعره که ؛ له لایه کی تریشه وه ده بیته هۆی پته وکردنی یه کیه تی بابه ت ، که ئەمه ش لادانیککی تری شاعیره له تایبه تییه کانی شیعری کلاسیکی.

له شیعری (په روانه ده یزانی) (ئاوات ، ١٣٨٧ : ١٢٧) دا ، هه موو دیره کانی ئەم شیعره له سه ر هاوکیشه یه ک دارپژراون ، که شیوه یه که له لیکچوواندنی ناراسته وخۆ ، له جیاتی بلیت : (ئەم حاله ته ی من له و شته ده چیت) ده لیت : (ئەو به م حاله ی من ده زانیت) . له هه موو دیره کانی خۆی لیچوووه و له وچوووه کانی ئه مانه ن : (په روانه ، بولبول ، دیوانه ، دلّی ویرانه) ، جگه له دیری سییه م که باسی (بسک) ی یار ده کات ، به لام ئەو دیره ییش له سه ر هه مان هاوکیشه دارپژراوه .

هه روه ها له شیعری (نۆره هه نگاو) دا (ئاوات ، ١٣٨٧ : ١٢٧) ، وینه شیعرییه کانی ناو هه موو دیره کان به یه ک شیواز دارپژراون ، له سه ر بنه مای به راورد و لیکچوواندنی سروشته به خۆی ، که لیکچوواندنیککی ئاوه ژووه ، شتیک یان دیارده یه کی سروشتی وه رگرتووه و به تایبه تییه کی خۆی چوواندوه ، واته له وینه کانی خۆی بووه ته له وچوو ، به لام له راستیدا هه ر خۆی ئامانج و چه قی راسته قینه ی بابه تی شیعره که یه ، ئامانجیش له م جۆره لیکچوواندنه ئه وه یه ده ربهرینه کان به هیزتر و کاریگه رتر بن.

ئەنجام:**گرنگترین ئەنجامەکان لەم خالانەى خوارەودا كورت دەكەینهوه:**

- ۱- روانگە و لیكدانه‌وه‌ى شاعیر بۆ ژیان و دیارده‌كانى له چوارچێوه‌ى باوه‌رپه‌تى به‌ بوونى خودا .
- ۲- له‌ رووى شیعری نیشتمانى و سیاسیه‌وه‌ وه‌ك شاعیریكى نوێ دهرده‌كه‌وێت ؛ رووداو و بۆنه‌ سیاسیه‌كانى ئەو كاته له‌ ناو شیعره‌كانیدا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه‌ ، له‌ هه‌ندیک شیعردا وه‌ك شاعیریكى به‌رگرى و له‌ هه‌ندیکى تریشدا ره‌شبین و بچ ئومید دهرده‌كه‌وێت .
- ۳- بوونى ئاراسته‌ى سروشتخوазى و زینده‌وه‌رخوазى بابه‌تیکى شیعری نوێیه‌ و به‌هاى خۆى له‌ ئەزموونى شیعری (ئاوات) دا هه‌یه‌.
- ۴- له‌ ناو وه‌رزه‌كاندا ، وه‌رزى به‌هار و زستان له‌ ناو شیعری ئاوات دا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه‌ و هه‌ر یه‌كه‌یان ئاماژه‌ى واتایى و ده‌روونى تاییه‌تى هه‌یه‌ .
- ۵- وه‌سفى سروشتى بۆ گوزارشتکردن له‌ ده‌روونى خۆى و وروژاندن و هوشیارکردنه‌وه‌ى میلیله‌ته‌كه‌ى به‌كارهێناوه‌.
- ۶- كیشه‌ى نیوان سۆزو عه‌قل ، یه‌كێكه‌ له‌ بابه‌ته‌ گرنگه‌كانى ناو شیعری (ئاوات) و رووبه‌ریكى فراوانى له‌ شیعره‌كانیدا داگیرکردوه‌ . روانین و بیرکردنه‌وه‌ى (ئاوات) له‌م كیشه‌یه‌دا، روانینیكى عیرفانى و میان‌ره‌وانه‌یه‌ و دژى تونده‌ویییه‌ .
- ۷- (دل) وه‌ك ره‌مزیک و كۆدیكى شیعرییه‌ له‌ دیوانى (ئاوات) دا، له‌ دوو واتایه‌ى (دل) له‌ ناو شیعره‌كاندا به‌كارهێناوه‌، خۆى لایه‌نگرى ئەو دله‌یانه‌ كه‌ سۆز و خۆشه‌ویستی تێدايه‌ له‌ چوارچێوه‌ى بنه‌ما ئاینیه‌كاندا.
- ۸- وه‌ك شاعیریكى به‌ ئەزموون ، له‌ وینه‌ باوه‌كانیشه‌وه‌ وینه‌ى شیعری نوێی پێكهێناوه‌ ، له‌ پال ئەوانه‌یشدا وینه‌ى شیعری داهینه‌رانه‌ى زۆره‌ ، كه‌ لاسایى كردنه‌وه‌ نین و له‌ خه‌یالی شاعیر خۆیه‌وه‌ هه‌لقولاون.
- ۹- یه‌كێكى تر له‌ داهینه‌كانى ئاوات له‌ بواری وینه‌ى شیعریدا له‌و شیعراوه‌دا ده‌بینرێت ، كه‌ له‌ هه‌موو دێره‌كانى شیعره‌كه‌دا به‌ یه‌ك شیواز وینه‌كان داریژراون ، ئەم شیوازه‌یش (وینه‌ى گشتى) له‌ شیعره‌كه‌دا دروست ده‌كات

An Aspect in the Poetic Experience of the Classical Poet Awat

Jabbar Ahmed Hussein

Kurdish Department, College of Languages , Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: jabbar.hussein@su.edu.krd

Abstract:

A literary text is a personal thought or emotion of the writer that are illustrated in the world of imagination. S/he conveys this very personal intuition into the readers' side (addressee) through a crafty language and a highly technical style. Thus, each and every literary text is composed of four elements: three of them are the internal structure of the poem, which are theme, emotion, and imagination, and the fourth one is style, which is the incarnation of the previously-mentioned elements. All of these elements are firmly interconnected to each other and could only be separated for research purposes.

The aim of this study is to pinpoint the internal structure of Awat's poetry and to show an aspect of his poetic experience.

Key words: Awat, Kamil Imamy, Poetic Experience, Theme, Emotion, Imagination.

سه‌رچاوه‌کان:

- ئاوات (دیوان) ، (۱۳۸۷) ، لیکۆئینه‌وه‌ی سه‌ید نه‌جمه‌دینی نه‌نسی، چاپی دووهم ، مه‌باد، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ره‌ه‌وه‌ی ئاوات ، (۲۰۱۳) ، شاری دَل ، ئاماده‌کردنی ؛ سه‌ید جه‌عفر ئیمام زه‌نبیلی ، تاران، بلاوکه‌ره‌وه‌ی ئانا.
- ئاوات ، (۲۰۱۳) ، دیوانی نویی شیعه‌کانی سه‌یدکامیلی ئیمامی (ئاوات) ، نووسین و ئاماده‌کردنی : نه‌نهر سوئتانی ، www.bokan.de ، خه‌زنه‌دار ، د.مارف ، (۲۰۰۶) ، میژووی نه‌ده‌بی کوردی ، به‌رگی شه‌شم ، هه‌ولێر، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس.
- سالم (دیوان) ، (۱۹۷۲) ، چاپی دووهم ، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی کوردستان .
- شوان ، د.ئیه‌راهم نه‌حمه‌د ، (۲۰۱۰) ، فه‌ره‌ه‌نگی سوڤیانه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی ، هه‌ولێر، بلاوکه‌ره‌وه‌کانی نه‌کادیمیای کوردی قه‌ره‌جه‌تانی ، د.که‌ریم شه‌ریف ، (۱۹۹۶) ، ده‌روازه‌ی ده‌روونزانی ، هه‌ولێر ، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین .
- مه‌حوی (دیوان) ، (۱۹۷۷) ، لیکۆئینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌ریس و مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ، به‌غدا ، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق-کورد
- ابن العربي ، محي الدين ، (۱۹۹۵) ، اصطلاحات الصوفية ، القاهرة ، عالم الفكر.
- أرسطوطاليس ، (۱۹۵۳) ، فن الشعر ، ترجمه : عبدالرحمن بدوي ، القاهرة ، مكتبة النهضة المصريه .
- حمدي ، أيمن ، (۲۰۰۰) ، قاموس المصطلحات الصوفية ، القاهرة ، دار قباء للطباعة و النشر .
- السني ، فؤاد اليزيد ، (۲۰۰۹) ، التجربه الشعريه عند ماريه راينر رلكه ، <https://www.diwanalarab.com>
- شبرو ، عبدالكريم ، (۲۰۰۷) ، التجربه الشعريه عند ابي قاسم سعدالله ، رساله ماجستير ، جامعة الحاج لخضر، كلية الاداب و علوم الانسانية ، الجزائر
- ضيف ، د.شوقي ، (۱۹۸۷) ، فنون الادب العربي (الرثاء) ، الطبعة الرابعة ، القاهرة ، دار المعارف .
- عفيى ، د.محمد الصادق ، (۱۹۷۸) ، النقد التطبيقي و الموازنات ، القاهرة ، مكتبة الخانجي.
- الغزالي ، ؟ ، أبي حامد ، كيمياء السعادة ، www.al-mostafa.com
- اللبدي ، ايمن ، (۲۰۰۳) ، فى الشعريه و الشاعريه ، الجزء الأول ، www.nashiri.net
- المجالى ، د.جهاد ، (۱۴۲۴هـ) ، التجربه الشعريه بين الصدق الفنى و صدق الواقع ، مجلة جامعة أم القرى لعلوم الشريعة و اللغة العربية و آدابها ، المجلد (۱۵) ، العدد (۲۷) ، ۹۴۱-۹۲۶ .
- مندور ، د.محمد ، (۲۰۰۶) ، الادب و فنونه ، الطبعة الخامسة ، القاهرة ، دار نهظه مصر للطباعه و النشر .
- هلال ، د.محمد غنيمي ، (۱۹۹۷) ، النقد الادبى الحديث ، القاهرة ، دار نهظه مصر للطباعه و النشر.
- وهبه ، مجدي ؛ المهندس ، كامل ، (۱۹۸۴) ، معجم المصطلحات العربيه فى اللغة و الادب ، ط ۲ ، بيروت ، مكتبة لبنان .
- ويكيبيديا ، (۲۰۲۰) ، علم النفس (تصوف) ، ar.wikipedia.org
- سجادی ، (۱۳۸۳) ، د.سيد جعفر، فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفاني ، چاپ هفتم ، تهران ، انتشارات طهوری.